

ляє зберегти напрацьовану лояльність з боку різних цільових аудиторій і використовувати репутацію міжнародної фінансової групи.

4. Узагальнення української практики дозволило нам дійти висновку, що вдалий ребрендинг має бути системним. Зміна бренду повинна супроводжуватися не тільки розробкою яскравого та виразного фірмового стилю, нового логотипу і колірної гами, а й глибокими змінами бізнес-моделі. Важливо не лише забезпечити пізнаваність банку, а й побудувати канали комунікації із цільовими аудиторіями, забезпечивши лояльність клієнтів.

Перспективами подальших досліджень є обґрунтування методичних підходів до розробки суббрендів банку, пов'язаних із депозитною політикою.

Література

1. Аакер Д. Бренд-лидерство: новая концепция брендинга / Д. Аакер, Э. Йохимштайлер ; пер. с англ. Н. В. Кияченко и др. – М. : ИД Гребенникова, 2003. – 374 с.
2. Бернет Дж. Маркетинговые коммуникации: Интегрированный подход / Дж. Бернет, С. Мориарты ; пер. с англ. Н. Габенова, В. Кузина ; под общ. ред. С. Г. Божука. – СПб. и др. : Питер, 2001. – 860 с.
3. Котлер Ф. Основы маркетинга / Ф. Котлер, Г. Армстронг ; пер. с англ. Т. В. Клекота и др. – 9-е изд. – М. ; СПб. ; К. : Вильямс, 2003. – 1197 с.
4. Маркетинговая революция: Радикально новый подход к преобразованию бизнеса, торговой марки и получению практических результатов / П. Р. Гембл, А. Тапп, Э. Марселла, М. Стоун ; пер. с англ. А. А. Шамрай ; под науч. ред. И. В. Тараненко. – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2007. – 419 с.
5. Птащенко О. В. Бренд як складова стратегічного розвитку товару / О. В. Птащенко // Бізнес-інформ. – 2012. – № 9. – С. 290–292.
6. Тактаулов М. В. Бренд як конкурентна перевага / М. В. Тактаулов // Бізнес-інформ. – 2012. – № 2. – С. 210–212.
7. Бихова О. М. Роль бренду в організації інтегрованих маркетингових комунікацій / О. М. Бихова // Бізнес-інформ. – 2012. – № 6. – С. 191–193.
8. Панасенко А. О. Можливості прaxeології в банківській сфері / А. О. Панасенко // Економічний часопис-XXI. – 2012. – № 1–2. – С. 52–54.
9. Маслова Н. Бренд банку: сутність, елементи, вплив на клієнтів / Н. Маслова // Вісник КНТЕУ. – 2010. – № 5. – С. 24–32.
10. Васильєва Т. А. Підходи до формування маркетингової стратегії банку / Т. А. Васильєва // Бізнес-інформ. – 2012. – № 3. – С. 218–220.

11. Крухмаль О. В. Депозитна стратегія як фактор підвищення конкурентоспроможності банків в умовах фінансової кризи / О. В. Крухмаль, О. Г. Євченко, О. В. Мірошниченко // Економічний простір. – 2010. – № 33. – С. 168–178.
12. Білошапка В. С. Створення бренду банку / В. С. Білошапка // Фінанси, облік і аудит. – 2008. – Вип. 12. – С. 7–13.
13. Про банк: УкрСиббанк у 2011 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrsibbank.com/uk/pid926/about-bank.html>
14. Регулярна річна інформація ПАТ «Укрсоцбанк» за 2011 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.unicredit.com.ua/sp_reginfo/download/44/f.file/
15. Банковская система Украины – 2012 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.credit-rating.ua/ru/analytics/analytical-articles/13307/>

Стаття надійшла до редакції 28.08.2013

References

1. Aaker, D., & Joachimsthaler, E. (2003). *Brand Leadership: new conception of branding* (N. V. Kiachenko et al., Trans.). Moscow: Grebennikov Publisher (in Russ.).
2. Bernett, J., & Moriarty, S. (2001). *Marketing communications: integrated approach* (N. Gabenova, V. Kuzina et al., Trans.). In S. G. Bozhuk (Ed.). St. Petersburg: Piter (in Russ.).
3. Kotler, Ph., & Armstrong, G. (2003). *Marketing bases* (T. V. Klekota et al., Trans.). Moscow: Viliams (in Russ.).
4. Gamble, P., Tapp, A., Stone, M., & Marsella, A. (2005). *Revolution marketing*. London: Kogan Press.
5. Ptashchenko, O. V. (2012). Brand of as constituent of strategic development of commodity. *Biznes-inform (Business-inform)*, 9, 290-292 (in Ukr.).
6. Takhtaulov, M. V. (2012). Brand as competitive edge. *Biznes-inform (Business-inform)*, 2, 210-212 (in Ukr.).
7. Bykhova, O. M. (2012). Role of brand in organization of integrated marketing communications. *Biznes-inform (Business-inform)*, 6, 191-193 (in Ukr.).
8. Panasenka, A. O. (2012). Possibilities of praxeology in the bank sphere. *Ekonomichnyi Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 1-2, 52-54 (in Ukr.).
9. Maslova, N. (2010). Brand of a bank: essence, ingredients, influence on clients. *Visnyk KNTEU (Announcer of KNTEU)*, 5, 24-32 (in Ukr.).
10. Vasylieva, T. A. (2012). Approaches to a bank marketing strategy forming. *Biznes-inform (Business-inform)*, 3, 218-220 (in Ukr.).
11. Krukmal, O. V., Yevchenko, O. H., & Miroshnychenko, O. V. (2010). Deposit strategy as a factor of banks competitiveness increase in conditions of financial crisis. *Ekonomichnyi prostir (Economic Space)*, 33, 168-178 (in Ukr.).
12. Biloshapka, V. S. (2008). Creation of a bank brand. *Finansy, oblik i audyt (Finances, Account and Audit)*, 12, 7-13 (in Ukr.).
13. *About a bank: UkrSibbank in 2011*. Retrieved from <http://www.ukrsibbank.com/uk/pid926/about-bank.html> (in Ukr.).
14. *The regular annual information of PSC «Ukrsozbank» for 2011*. Retrieved from http://www.unicredit.com.ua/sp_reginfo/download/44/f.file/ (in Ukr.).
15. *Banking system of Ukraine – 2012*. Retrieved from <http://www.credit-rating.ua/ru/analytics/analytical-articles/13307/> (in Russ.).

Received 28.08.2013

УДК 336.1

Ю. О. Голинський

асистент кафедри міжнародної економіки та теорії фінансів,
Львівська державна фінансова академія, Україна
yuriy.holynskyy@gmail.com

УДОСКОНАЛЕННЯ КАСОВОГО ПЛАНУВАННЯ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ОРГАНАМИ КАЗНАЧЕЙСТВА УКРАЇНИ

Анотація. У статті розглянуто питання, пов'язані з удосконаленням окремих процедур касового планування грошових потоків органами Державної казначейської служби України. Визначено етапи планування тимчасових касових розривів, досліджено інструменти та моделі, які доцільно застосовувати у процесі формування прогнозів і касового планування бюджетів.

Ключові слова: казначейство, бюджет, ліквідність, прогнозування, касове планування.

Ю. О. Голинский

асистент кафедры международной экономики и теории финансов,
Львовская государственная финансовая академия, Украина

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ КАСОВОГО ПЛАНИРОВАНИЯ ДЕНЕЖНЫХ ПОТОКОВ ОРГАНАМИ КАЗНАЧЕЙСТВА УКРАИНЫ

Аннотация. В статье рассмотрены вопросы, связанные с совершенствованием отдельных процедур касового планирования денежных потоков органами Государственной казначейской службы Украины. Определены этапы планирования временных касовых разрывов, исследованы инструменты и модели, которые целесообразно применять в процессе формирования прогнозов и касового планирования бюджетов.

Ключевые слова: казначейство, бюджет, ликвидность, прогнозирование, касовое планирование.

Yuriy Holynskyy

Assistant Professor, Lviv State Academy of Finance, Ukraine
3 Kopernika St., Lviv, 79000, Ukraine

IMPROVEMENT OF CASH-FLOW PLANNING BY THE TREASURY OF UKRAINE

Abstract. *Introduction.* Management of liquid assets by the Treasury of Ukraine is an important means of improving the quality of the financial system, which is based on the effective work with temporary deficit and liquid assets surplus. Forecasting of cash flow of budgets at all levels is an integral part of this process, so the problem of its improvement will always be relevant. *Purpose.* To explore the possibilities and ways of the cash-flow planning improvement by the Treasury of Ukraine.

Results. One of the most important elements of public finance is management of liquid assets, which should be classified as government assets that can be used as means of payment. At the same time, management of liquidity facilities means the desire of institutions to have sufficient (but not too large) amount of money at a time to carry out their responsibilities and obligations. Dynamics of monthly revenue and expenditure of state budget (for example, in Lviv Region during the first 4 months of 2013) demonstrates the lack of effective cash planning and the availability of permanently growing surplus. Therefore, it is obvious that there is constant availability of funds which do not «work» for the state.

Consequently, a model where a basis for cash planning system construction is ongoing monitoring and refinement of the temporary cash gaps size assessment and timing is proposed. The most effective methods of forecasting are methods of economic analysis and forecasting, based on the usage of statistics.

Conclusion. The practical value of the model lies in its usage for the analysis and prediction of parameters necessary for the implementation of the budget. It is advisable to use the results of analytical work of experts in collecting and analyzing data; the calculations; the formation of accounting information and proposals for decision making. All the information should be accumulated in the simulation model, which allows performing a multivariate calculations based on different combinations of scenarios and comparing the results.

Keywords: treasury; budgeting; liquidity; forecasting; cash planning.

JEL Classification: H60, H70

Постановка проблеми. У процесі дослідження проблем удосконалення касового виконання бюджетів в умовах необхідності підвищення ефективності державних видатків доцільно зосередити увагу на таких інструментах, як управління ліквідністю та касове планування. Управління ліквідними активами органами Казначейства України є важливим засобом підвищення якості функціонування фінансової системи, основою якого є результативна робота з тимчасовими дефіцитом і профіцитом ліквідних активів. Касове прогнозування грошових потоків бюджетів усіх рівнів є невід'ємною складовою цього процесу. Тому проблема його вдосконалення завжди залишатиметься актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання діяльності органів Казначейства України у частині управління грошовими потоками бюджетів усіх рівнів досліджували такі вітчизняні науковці, як О. Батура [1], С. Л. Лондар [2], К. М. Павлюк [3], С. Я. Кондратюк [4], П. Шуляк [5], О. О. Чечуліна [6], а також іноземні дослідники Т. Тер-Минасян, П. Паренте і П. Мартинес-Мендес (Ter-Minassian, Parente & Martinez-Mendez, 1995) [7]. Водночас, проблеми вдосконалення окремих процедур касового планування грошових потоків потребують більш глибоких досліджень.

Мета статті – дослідити можливості та шляхи вдосконалення касового планування грошових потоків органами Казначейства України.

Основні результати дослідження. З метою організації планування грошових потоків держави і стимулювання розвитку механізму управління ліквідністю в редакцію Бюджетного кодексу України від 2010 року внесено положення, які зобов'язують фінансові органи на місцевому рівні здійснювати прогноз надходжень та видатків бюджетів усіх рівнів протягом бюджетного періоду. Важливою перевагою цих змін стало забезпечення безперервності виконання прийнятих зобов'язань на всіх рівнях бюджетів і за рахунок коштів відповідних бюджетів, незважаючи на їх наповненість. Коло учасників бюджетного процесу, яких торкнулися зазначені позитивні зміни, є достатньо широким: одержувачі бюджетних коштів (оскільки ведення рахунків та проведення операцій здійснюється органами Державної казначейської служби України (ДКСУ); всі рівні бюджетів, оскільки це забезпечує їх ліквідність і дозволяє здійснювати касові виплати в необхідний момент незалежно від строків надходження податків та інших обов'язкових платежів.

Основою складання касового плану повинно бути чітке уявлення про потребу в ліквідних активах у майбутньому, що встановлює високу планку вимог до прогнозу руху ліквідності на коротко- і довгострокову перспективу. У той же час, не менш важливими залишаються прогнози динаміки виконання бюджетів усіх рівнів з метою виявлення на ранніх стадіях потенційних відхилень щодо доходів і видатків порівняно з даними, що були базовими при складанні бюджету.

В основу прогнозування росту ліквідності мають бути покладені дані, які формуються органами, що відповіда-

ють за акумуляцію доходів, оскільки вони володіють найбільш повною інформацією щодо цього (Міністерство доходів і зборів України). Прогнози видатків повинні базуватися на інформації фінансових органів, що відповідають за виконання бюджетів та контроль за цим процесом (ДКСУ, Рахункова палата, Державна фінансова інспекція), а також головних розпорядників бюджетних коштів (прогнози щодо їх майбутніх видатків).

Окрім того, на центральному рівні Казначейство України здійснює моніторинг стану єдиного казначейського рахунку. Для цього використовуються такі засоби:

- аналіз даних та прогноз щодо зарахування і списання коштів державного бюджету;
- аналіз даних та прогноз щодо залишків коштів державного бюджету на рахунках Казначейства України;
- аналіз даних про необхідність дофінансування рахунків територіальних органів Казначейства України;
- аналіз даних щодо потреб в іноземній валюті;
- розрахунок прогнозу касових операцій за єдиним казначейським рахунком;
- підготовка оперативної та аналітичної інформації про стан рахунків системи органів Казначейства України.

Повноваження щодо встановлення порядку ведення касового плану на місцевому рівні закріплені за відповідним фінансовим органом.

Одним із найважливіших елементів системи управління державними (в т. ч. місцевими) фінансами на сучасному етапі модернізації бюджетного процесу є управління ліквідними активами, до яких слід відносити державні (місцеві) активи, які можна використовувати як платіжні засоби. Власне управління ліквідністю означає прагнення установ мати достатню (але не надмірну) кількість грошей у певний момент часу для здійснення своїх повноважень і виконання зобов'язань.

На рис. зображена динаміка щомісячних надходжень і видатків державного бюджету у Львівській області за 2010–2013 рр.

Наведений графік демонструє неефективність касового планування і перманентне зростання позитивного сальдо бюджету. Відтак очевидно є постійна наявність вільних коштів, які не «працюють» на державу.

Аналіз практики показує, що в основі побудови системи касового планування обласних бюджетів України лежать постійний моніторинг та уточнення оцінки величини і термінів настання тимчасових касових розривів.

Планування тимчасових касових розривів доцільно здійснювати у три етапи:

- 1) середньострокове планування;
- 2) поточне планування;
- 3) оперативне планування.

Середньострокове планування має здійснюватися в період формування прогнозу бюджету на наступний фінансовий рік та середньострокову перспективу. У той же час, прогноз розмірів і термінів тимчасових касових розривів на наступний фінансовий рік повинен ґрунтуватися на досвіді попередніх років, а також обсягах потреби в

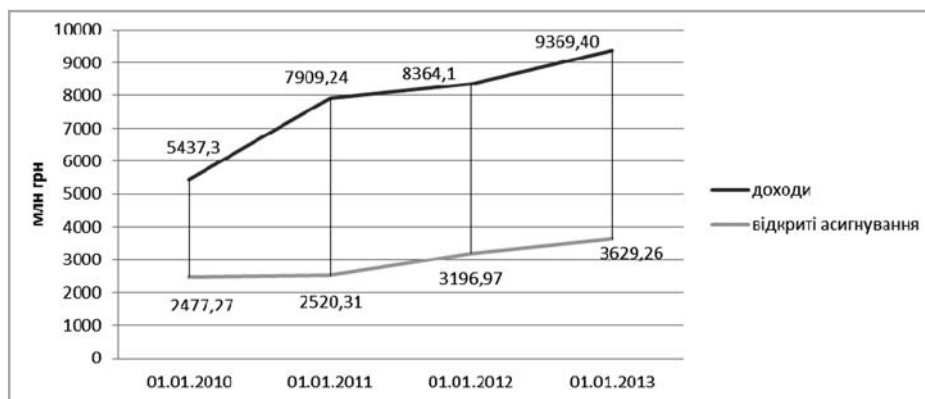

Рис. Динаміка надходжень і видатків державного бюджету у Львівській області за 2010-2013 рр.

Джерело: Розроблено автором на основі даних Казначейства України [8]

коштах для проведення видатків сезонного характеру, забезпечення дострокового транспортування вантажів для державних (місцевих) потреб, виплат працівникам бюджетної сфери (відпускні, проїзні тощо), проведення капітальних видатків та ін.

У період формування і прийняття бюджетного розпису на поточний фінансовий рік у рамках прийнятого закону про державний бюджет на поточний рік варто здійснювати поточне планування. Оцінка розмірів та термінів тимчасових касових розривів може ґрунтуватися на касовому плані доходів і видатків, у якому враховано підсумки виконання бюджетів за минулий період та всі зміни, внесені до бюджетного розпису.

Оперативне планування може здійснюватися щомісячно в період розробки місячних касових планів доходів і видатків, які також враховують підсумки виконання бюджету за минулий період та зміни, внесені до бюджетного розпису. Власне, саме на цьому етапі повинні визначитися величина тимчасового касового розриву, а також джерела і способи фінансування тимчасового касового розриву в необхідних обсягах та з урахуванням конкретних цілей.

На кожному етапі планування підсумки оцінки обсягів і термінів тимчасових касових розривів використовуються для попередньої підготовки та проведення заходів щодо визначення джерел, обсягів і способів фінансування тимчасових касових розривів, підготовки та прийняття актуальних рішень для забезпечення повноцінного здійснення видатків бюджету.

Можна виділити окремі процедури, які проводяться у процесі планування тимчасових касових розривів:

- розробка прогнозу доходів;
- розробка прогнозу витрат;
- оцінка величини і термінів настання касових розривів.

Найбільш ефективними методами прогнозування є методи економічного аналізу та прогнозування, що засновані на використанні статистичних даних. Особливо слід виділити теорію економічних моделей, у розробку та застосування якої у практичних цілях великий внесок зробив професор Лоуренс Клейн (Lawrence Robert Klein). В основу його теорії покладено застосування екстраполяційних і факторних методів прогнозування економічних даних.

Важливою відмінністю екстраполяційних методів прогнозування економічних даних є використання тільки власних значень конкретного показника за попередні періоди як основного джерела даних. Суть цих методів полягає у виявленні сформованих трендів у динаміці значень показника, оцінюванні стійкості цих трендів, виявленні структурних складових часового ряду (сезонні складові, випадкові показники) і прогнозуванні майбутніх значень.

Очевидно, що моделі з однією змінною є простішими за своєю суттю, однозначні в інтерпретації, не вимагають значної кількості первинної інформації та в короткостроковому періоді мають, як правило, кращу пояснювальну здатність, а відтак вищу практичну цінність, ніж великі,

складні, структурні моделі. Проте застосування інших методів (наприклад, факторного) дозволяє виявляти і аналізувати причинно-наслідкові взаємозв'язки між досліджуваним показником та чинниками, що впливають на нього. Пізніше на основі виявлених закономірностей і кореляцій можна будувати моделі та прогнозні показники.

Стійкість тенденцій у динаміці показників є необхідною передумовою застосування теорій економічних моделей для дослідження якості результатів прогнозування фінансових показників. Це може

забезпечити отримання достовірної макроекономічної інформації у процесі складання бюджету при аналізі ефективності функціонування економіки протягом середньострокового періоду, оцінці взаємного впливу найважливіших секторів економіки, а також визначенні суттєвих параметрів, що безпосередньо впливають на економічну ситуацію у країні. Тож ці моделі повинні ширше застосовуватися у процесі формування різноманітних касових планів на всіх рівнях бюджетної системи.

У процесі виконання державного бюджету значна увага приділяється прогнозуванню доходів, витрат, джерел покриття дефіциту бюджету і касових потоків. Основними методами, які застосовуються при складанні прогнозу, є високочастотне та структурне прогнозування.

Упродовж виконання доходів здійснюється на різні за тривалістю періоди:

- короткостроковий (до 2 років);
- середньостроковий (до 5 років);
- довгостроковий (до 10 років).

Упродовж бюджетного року складається річний прогноз виконання бюджету, що поділяється на квартали, місяці й дні. Таку роботу виконують фахівці органів Казначейства України.

Складаючи прогноз у частині балансу касових операцій, потрібно спиратися на дані про потенційно великі витрати, що надходить від головних розпорядників коштів державного бюджету, а також встановлювати вимоги до прогнозування грошових потоків на середньо- і довгострокову перспективу.

Усю інформацію (у тому числі прогноз та фактичні дані) щодо виконання бюджету – про доходи і витрати загалом та з деталізацією за всіма видами бюджетної класифікації – необхідно оприлюднювати на офіційному веб-сайті Казначейства України. Найбільш наочним варіантом відображення є дані наростаючим підсумком від початку року і порівняно з аналогічними попередніми періодами. Окремо слід вказувати активи та пасиви рахунку, а також актуальний на відповідну дату касовий дефіцит (або профіцит). Спеціальні розділи повинні торкатися касових операцій, операцій з обслуговування державного боргу, інформації щодо коштів на рахунок і щодо залучення нових позик (зокрема розміщення державних цінних паперів).

Така інформація є цікавою і для фінансового ринку, оскільки вона певним чином впливає на рух інвестиційного капіталу в державі. Понад те, управління коштами на рахунках ДКСУ та управління боргом на всіх рівнях бюджетної системи має бути максимально взаємопов'язаним.

На наш погляд, теорії економічних моделей варто ширше застосовувати і в процесі складання та виконання місцевих бюджетів. На місцевому рівні прийнятними є два способи побудови моделей – «знизу догори» і «згори дони-

зу». Перший із них ґрунтується на внутрішній динаміці та диференційованому підході до кожного місцевого бюджету, другий – характеризується використанням єдиної моделі з урахуванням тенденцій розвитку економіки країни у цілому.

Економетричні моделі на місцевому рівні повинні мати такі характеристики, як висока деталізація, квартальна періодичність, розрахунки в номінальних і реальних цінах. При цьому прогнозний період повинен становити 3–10 років. До суттєвих чинників впливу на фінансовий стан місцевого бюджету, які слід використовувати як змінні в рівняннях моделей, можна віднести податки та інші надходження (з урахуванням повернення надмірно й помилково сплачених платежів і податкових пільг), видатки на освітні програми, видатки на програми працевлаштування тощо.

Практична цінність реалізації моделі полягає в можливості її використання з метою проведення аналізу і прогнозування параметрів, що необхідні для виконання бюджету. Результати інформаційно-аналітичної роботи фахівців доцільно брати до уваги при зборі та аналізі даних, проведенні розрахунків, формуванні звітної інформації і пропозицій для прийняття рішень. При цьому має відбуватися акумулювання всієї інформації в імітаційній моделі, що дозволяє виконувати багатоваріантні розрахунки на підставі різних поєднань сценаріїв та зіставленні результатів.

Крім того, для проведення аналізу і прогнозування параметрів, що необхідні для виконання бюджету, можна застосовувати й інші інформаційно-аналітичні засоби, серед яких:

- централізоване сховище даних, що забезпечить акумулювання та зберігання інформації із різних джерел протягом тривалих періодів;
- система моніторингу, що дає змогу обробляти і наочно відображати різну статистичну й аналітичну інформацію, створювати стандартизовані та нестандартні аналітичні звіти на підставі баз даних із використанням графіки;
- система аналітики, що дозволяє здійснювати аналіз трендів, взаємозв'язків і закономірностей у змінах контрольних показників, багатосторонній аналіз ситуацій (у динаміці, у структурі, кластерний аналіз), виявлення та статистичну оцінку ступеня взаємозалежності даних (факторний аналіз), розрахунок комплексних оцінок розвитку об'єктів аналізу згідно із стандартними методичними підходами;
- система моделювання і прогнозування, за допомогою якої можна формувати прогноз на підставі імітаційних моделей стану та взаємовпливу суттєвих показників; багатоваріантне прогнозування показників розвитку підвідомчих структур за принципом «що буде, якщо...» і різних поєднань управлінських впливів на основі низки динамічних моделей; зіставлення та формування рейтингу результатів розрахунків різних сценаріїв за різними критеріями і вибір найкращого варіанту; розрахунок умов досягнення заданого рівня показників як контрольних індикаторів за принципом «що необхідно, щоб...» на основі динамічних моделей.

Висновки. Отже, варто відзначити, що ефективне виконання бюджету будь-якого рівня потребує ефективного управління ліквідністю за умови наявності як дефіциту, так і профіциту ліквідності. Відтак одним із завдань, що постає перед органами Казначейства України, є професійне управління ліквідністю, спрямоване на забезпечення в кожний окремий момент часу достатнього обсягу ліквідних активів.

Модернізація у цьому напрямі касового планування грошових потоків органами Казначейства України дозволить не тільки підвищити ефективність виконання бюджетів усіх рівнів, а й забезпечити подальше поліпшення якості наданих послуг, скоротити терміни складання різних видів звітності, знизити витрати на платіжні операції, здійснювати оптимальні запозичення на основі достатньо точних прогнозів руху ліквідності.

Література

1. Батура О. Державне казначейство України: місце та роль у виконанні бюджету / О. Батура // Фінанси України. – 2003. – № 11. – С. 3–10.
2. Лондар С. Л. Методологічні основи управління фінансовими активами єдиного казначейського рахунку в Україні / С. Л. Лондар, В. Й. Башко // Фінанси України. – 2008. – № 12. – С. 53–65.
3. Павлюк К. М. Розвиток казначейської системи виконання державного бюджету / К. М. Павлюк // Фінанси України. – 2006. – № 2. – С. 78–90.
4. Кондратюк С. Я. Послуги Державного казначейства: сутність і тенденції розвитку / С. Я. Кондратюк // Фінанси України. – 2005. – № 1. – С. 16–24.
5. Шуляк П. Казначейство як система виконання бюджету України / П. Шуляк // Економіка. Фінанси. Право. – 2004. – № 3. – С. 15–20.
6. Чечуліна О. О. Контроль бюджетних повноважень при виконанні бюджетів / О. О. Чечуліна // Фінанси України. – 2007. – № 6. – С. 64–68.
7. Ter-Minassian T. Setting up a Treasury in Economies in Transition / Teresa Ter-Minassian, Pedro P. Parente, and Pedro Martinez-Mendez. – IMF, 1995. – 63 p.
8. Офіційний сайт Державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://treasury.gov.ua/main/uk/index>

Стаття надійшла до редакції 21.07.2013

References

1. Batura, O. (2003). State Treasury of Ukraine: the Place and Role in Budget Execution. *Finansy Ukrainy (Finances of Ukraine)*, 11, 3-10 (in Ukr.).
2. Londar, S. L., & Bashko, V. Y. (2008). Methodological Foundations of Financial Assets Management within the Treasury Single Account in Ukraine. *Finansy Ukrainy (Finances of Ukraine)*, 12, 53-65 (in Ukr.).
3. Pavliuk, K. M. (2006). Development of the Treasury Budget Execution. *Finansy Ukrainy (Finances of Ukraine)*, 2, 78-90 (in Ukr.).
4. Kondratiuk, S. Ya. (2004). Treasury Services: Nature and Trends. *Finansy Ukrainy (Finances of Ukraine)*, 1, 16-24 (in Ukr.).
5. Shuliak, P. (2004). Treasury as a System of Budget Execution in Ukraine. *Ekonomika Finansy. Pravo (Economic. Finance. Law)*, 3, 15-20 (in Ukr.).
6. Chechulina, O. (2007). Control of Budgetary Authority during Budget Execution. *Finansy Ukrainy (Finance of Ukraine)*, 6, 64-68 (in Ukr.).
7. Ter-Minassian, T., Parente, P. P., & Martinez-Mendez, P. (1995). *Setting up a Treasury in economies in transition*. IMF.
8. Official web-site of the State Treasury Service of Ukraine. Retrieved from <http://treasury.gov.ua/main/uk/index>

Received 21.07.2013

Шановні колеги!

Публікація статей у науковому журналі «Економічний часопис-XXI» – це вихід у міжнародний науковий простір і перспектива Вашого кар'єрного росту!

<http://soskin.info/ea/>